

ARRELATS EN LA PAU I LA TREVA

Aquest estiu hem quedat trasbalsats per la notícia dels atemptats terroristes a Barcelona i a Cambrils. Que les investigacions policials entorn de la cèl·lula gihadista hagin conduït fins a Ripoll, per motius de proximitat i simbolisme de la vila comtal, ha estat un motiu afegit de por i d'astorament.

Però el més lamentable és haver llegit i escoltat tantes barbaritats interessades a relacionar la paraula *atemptat* (*violència*) i Catalunya. Perquè aquestes no són les nostres arrels: “[...] *En forjar-se la nacionalitat catalana, molts*

noms albiradors de l'Església ho són també del país naixent. La figura de l'abat Oliba, bisbe de Vic, abat de Ripoll i de Cuixà i fundador de Montserrat, encarna l'esperit de tota una època. Mentre la societat catalana comença a estructurar-se, rep dels monestirs i de les catedrals l'impuls de l'esperit cristià que es manifesta en institucions tan noves i decisives com la de «la pau i la treva». És un moment singular en el qual la fundació del país i l'establiment de l'Església van plegats.» [«Arrels cristianes de Catalunya» (1985)].

Des d'aquells llunyans segles x i xi el nostre país n'ha viscudes de tots colors fins a arribar a enquistar-se una situació, examinada ja fa unes dècades pel bisbe Ramon Masnou, en el llibre *El problema català. Reflexions per al diàleg* (1986). El bisbe, llavors ja emèrit, hi va escriure:

“El reconeixement de la nacionalitat catalana, amb totes les seves conseqüències, ha de ser molt real i fruit de lògica: no ha de ser com una mena d'almoïna que es posa a la mà d'un altre més o menys de bon grat. El dret que un té no ha pas de ser atorgat per ningú: només ha de ser reconegut i prou, amb paraules i obres, La forma que s'esculli com a concreció del reconeixement de la nacionalitat, cal que sigui sincera i real de debò i no un entreteniment tàctic que es va realitzant de mica en mica a gust i discerniment del qui té la paella pel mànec. Un estatut, una autonomia, una forma qualsevol d'exercici dels drets propis no ha de ser fruit d'un regateig sinó una cosa ben pensada i justa, i l'Estat uniformista ha de tenir en compte que, en la seva actuació, no toca coses de la seva propietat, com potser equivocadament es pensava, sinó que maneja drets dels altres que ell no vol reconèixer com a tals. Més que d'una concessió de drets a la nació, de banda de l'Estat, es tracta d'una restitució de quelcom que abans ja es posseïa, i això és cosa ben seriosa que ha d'infondre respecte i responsabilitat. I no cal dir que a Catalunya, tot això cada dia es veu més clar, sobretot en temps de democràcia en el qual es poden dir les coses, estudiar-les i sotmetre-les al diàleg i a l'opinió.”

Actualment hi ha una realitat que s'exposava en el document «Arrels cristianes de Catalunya» –recordem que es va aprovar fa més de trenta anys– que ha canviat moltíssim. És quan es parla dels qui havien vingut de fora:

“Tot i que el fenomen migratori ha anat minvant progressivament i avui la gran majoria de ciutadans ja porta, si més no, uns quants anys al país i

hi han exercit els seus drets democràtics, és perceptible l'empremta que ha deixat un fet tan considerable. Sobretot pel que fa als nivells de coneixement i incorporació de la llengua i la cultura autòctones. Per això ens cal, encara, incloure entre els nostres deures socials aquest de l'acolliment, cordial i generós, als qui han vingut a compartir la nostra vida des d'altres terres, i, per part d'aquests, el de la solidarització amb la seva nova comunitat.”

Tots sabem que, avui dia, la realitat és molt més complexa a causa de la gran immigració arribada les darreres dècades, ara ja no pas de l'Estat espanyol, sinó d'arreu del món. Això posa la llarga i fecunda voluntat d'integració en una situació, inimaginable fa trenta anys, certament complexa; tal com ho han fet palès d'una manera tràgica els atemptats del proppassat 17 d'agost.

Tot plegat pot agreujar el perill del discurs que ja apuntava qui va ser rector de la parròquia de Santa Maria de Manlleu, Salvador Bardulet, en l'article «Jo voldria que el meu país fos un país normal». Escrit l'any 1990, entre altres temes comentava el fet que es titllés ja llavors als catalans d'insolidaris:

“[...] El més greu i confusionari és voler relacionar llibertat d'un poble amb tancament, insolidaritat i despreocupació d'allò que passa als altres pobles de la terra. Com si la llibertat d'un poble o el maldar per aconseguir-la tingués com a conseqüència lògica tot aquest reguitzell de malefics. És molt agosarat i fins i tot injust identificar arrelament i defensa del país amb tancament a la problemàtica de més enllà de les fronteres. “Qui perd els orígens, perd la identitat” –diu el poeta–. I a qui perd la identitat, no sé què li passa, però m'ho imagino. Només sé que qui no perd la identitat és capaç de comprendre'n i de respectar-ne qualsevol altra.” [«Quaderns de Pastoral» 118 (1990)].

Els catalans som gent acollidora i dialogant; amb els mateixos drets que qualsevol altre poble. Tots els textos que hem reproduït, i encara altres que hi podríem afegir, refermen la idea que la preservació de la nostra identitat condueix ineludiblement a defensar la pau i la nostra llibertat. És així de simple.

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 11, a les 10: esposos Surrinach Font i filles Maria i Dolors. **Dimarts 12**, a les 8: Maria Caballeria Boy. **Dimecres 13**, a les 8: Carme Portús. **Dijous 14**, a les 8: família Font Casas. **Divendres 15**, a les 8. **Dissabte 16**, a les 20: Magdalena Badia i família; Dolors Arisa Coll. **Diumenge 17**, a les 10: família Serra Duran; família Ferrer Puigneró; Josep March Serra. A les 12: Hipòlit Altafaja i Coloma Calveras; família Cirera Martínez.

VIDA CREIXENT

Reunió de tots els grups de Vida Creixent el **dimecres dia 13** a les 5 de la tarda, als baixos de la parròquia.

CATEQUISTES

Reunió de totes les catequistes, tant les de Santa Maria com les de Gràcia, per preparar el nou curs, el **dijous dia 14**, a les 6 de la tarda als locals de la parròquia.

COL·LECTES DEL MES D'AGOST

Dia 6: 320,73. Dia 13: 157,91. Dia 15: 667,36. Dia 20: 165,55. Dia 27: 156,20.

GRÀCIA

MISSES

Dissabte, 16, a les 19: Carme Pajerols (1r aniv.). **Diumenge 17**, a les 11: Francesc Salvans; Mercè Sala (8è aniv.); esposos Joan i Maria.

COL·LECTES DEL MES D'AGOST

Dia 6: 212,45. Dia 13: 149,28. Dia 15: 86,13. Dia 20: 182,73. Dia 27: 157,44.

SANT PAU

MISSES

Dia 11, a les 19: donants. **Dia 12**, a les 19: Josep Roura i Maria Guiterras. **Dia 13**, a les 19: Josefa Grau. **Dia 14**, a les 19: per un difunt. **Dia 15**, a les 19: Jaume Vila. **Dia 16**, a les 19: Ildefonso del Castillo Rodríguez. **Dia 17**, a les 9: Joan Comellas. A les 12: comunitat.

DEFUNCIONS

Enric Codinach Font (87 anys) C/ la Pau, 32.
Tatiana Castañé Vinyets (17 anys) C/ Girona.
Joan Vilar Vila (82 anys) C/ Bellfort, 2.